

”سمپورٽ ڪام جيت آرٿاٽ حد ڪي ڪامنائون سين پري“

آڄ باپ دادا اُپني سرو سريشت پڄائون ڪو دڪ رهي هئ. سڀي پڄائين سنيهه اؤر شڪتي دواران وشو پريورتن ڪي ڪاريه ۾ لڳي هوئي هئ. ايڪ ڪي سڀ پڄائين هئ. اس ليئي سڀيڪي اندر ايڪ هيٺ لڳن هئ ڪ اُپني ايشوريه پريوار ڪي اُپني هيٺ پائي بهنن جو باپ ڪو اؤر اُپني اصلي پريوار ڪو نه جانني ڪي ڪارٽ، بچي هوتي هوئي پي پاڳيه وڌاتا باپ سين پاڳيه پراپت ڪرني سين ويچت هئ، اُتسي پاڳيه سين ويچت آتمائون ڪو سُر جيت ڪرين. ڪڇ نه ڪڇ اڌڪار ڪي انچلي دواران اُنهن ڪو پي باپ ڪي پريچيه سين پريچت ڪرين. ڪيونڪ آپ سڀي ساري ونسولي ڪي بڙي هو. تو بري بچي باپ سمان گائي جاتي هئ. اس ليئي بڙون ڪو چوئي انجان پائي بهنون پرت رحر اؤر پيار ستنه هيٺ آتا هئ. جيئي حد ڪي پريوار ڪي بڙون ڪو پريوار ڪي پرت سدا ڌيان رهتا هئ، اُتسي تهر بيحد ڪي پريوار ڪي بڙون ڪو ڌيان رهتا هئ نان. ڪتنا بڙا پريوار هئ. سارا بيحد ڪا پريوار سامني رهتا هئ؟ سڀي ڪي پرت رحر ڪي ڪرڻين، روحاني آشپرواد ڪي ڪرڻين، وردان ڪي ڪرڻين ڦهلاني والي ماسٽر سوريه هو نان. جيئي سوريه جتنا سيم اونچا هونگا تو چارون اور ڪرڻين ڦهلائينگا. نيچي هوني سين چارون اور ڪرڻين نهين ڦهلاءِ سڪتي هئ. اُتسي آپ اونچي تي اونچي باپ سمان اونچي اِستتي ۾ اِستت هوتي هو تب هيٺ بيحد ڪي ڪرڻين ڦهلاءِ سڪتي هو آرٿاٽ بيحد ڪي شيواڌاري بن سڪتي هو. سڀي اُتسي بيحد ڪي شيواڌاري هو نان. سرو آتمائون ڪي منوڪامنائين پورٽ ڪرني والي ڪامڌينو هو نان! سرو ڪي منوڪامنائين پورٽ ڪرني والي اب تڪ اُپني من ڪي ڪامنائين پورٽ ڪرني ۾ بڙي تو نهين هو؟ اُپني من ڪي ڪامنائين پورٽ نهين هونگي تو اؤرون ڪي منوڪامنائين ڪئسي پورٽ ڪرينگي؟ سڀ سين بڙي تي بڙي منوڪامنا باپ ڪو پاني ڪي ٿي. جب وهه سريشت ڪامنا پورٽ هو گئي تو اس سريشت ڪامنا ۾ سرو چوئي چوئي حد ڪي ڪامنائين سمائي هوئي هئ. سريشت بيحد ڪي ڪامنا ڪي آگي اؤر ڪوئي حد ڪي ڪامنائين ره جاتي هئ ڪيا؟ يهه حد ڪي ڪامنائين پي مايا سين سامنا نهين ڪراءِ سڪتي. يهه حد ڪي ڪامنا بيحد ڪي اِستتي دواران بيحد ڪي شيوا ڪراءِ نهين سڪتي. حد ڪي ڪامنائين پي سوڪيم روپ سين چيڪ ڪرو مڪيه ڪام وڪار ڪي اَنش وا ونش هئ. اس ليئي ڪامنا وش سامنا نهين ڪر سڪتي. بيحد ڪي منوڪامنا پورٽ ڪرني والي نهين بن سڪتي. ڪام جيت آرٿاٽ حد ڪي ڪامنائون جيت. اُتسي منوڪامنائين پورٽ ڪرني والي وشيش آتمائين هو. من مناڀو ڪي اِستتي دواران من ڪي حد ڪي ڪامنائين پورٽ ڪر آرٿاٽ سماپت ڪر اؤرون ڪي منوڪامنائين پورٽ ڪر سڪينگي. اُپي واڻي سين پري اِستتي ۾ اِستت رهندي ڪي وانپرسٽ اوستا ۾ ڪامنا جيت آرٿاٽ سمپورٽ ڪام جيت ڪي سئمپل وشو ڪي آگي بنو. آپڪي چوئي چوئي پائي بهنن يهي ڪامنا ليڪر آپ بڙون ڪي طرف دڪ رهي هئ. پُڪار رهي هئ ڪ هماري منوڪامنائين پورٽ ڪرو. هماري سڪ شانتي ڪي اِچائين پورٽ ڪرو. تو آپ ڪيا ڪرينگي؟ اُپني اِچائين پورٽ ڪرينگي يا اُنهن ڪي پورٽ ڪرينگي؟ سڀي ڪو دل سين، ڪهني سين نهين يا وايومندل ڪي سنگنن ڪي مريادا پرمات نهين، دل سين يهه سريشت نعارا نڪلي ڪ ”اِچا ماترم اوديا“.

ڪئين بچي بڙي چتر هئ. چتر سڄان سين پي چترائي ڪرتي هئ. هوتي حد ڪي اِچا هئ

اؤر ڦر ڪهينگي اٿسي اٿسي يهه شپ اڇا هئ، شيوا ڀرت اڇا هئ. هوتي اپني اڇا ليڪن ٻاهر ڪا روپ شيوا ڪا بناء ديتي هئ. اس ليئي باپ دادا مُشڪراتي هئي، جانتِي هئي، ديڪتي هئي، چترائي سمجھتي هئي ڀي ڪئين بچون ڪو ٻاهر سين اشارا نهين ديتي. ليڪن ڊراما اَنوسار اشارا ملنا ضرور هئ. وه ڪئسي؟ حد ڪي اڇائين پورڻ هوتي هئي، روپ پراپتي ڪا هوتا ليڪن اَندر ايڪ اڇا اؤر اڇائون ڪو پڻدا ڪرتي رھتي هئ. اس ليئي من ڪي اَلجھن ڪي روپ ۾ اشارا ملتا رھتا هئ. ٻاهر سين ڪتنا ڀي ڪوئي حد ڪي پراپتي ۾ ڪاتا پيتا گاتا رھي ليڪن يهه من ڪي اَلجھن ڪو چپاني ڪا ساڌن ڪرتي. اَندر من ترپت نهين هونگا. اَلپڪال ڪي ليئي هونگا ليڪن سدا ڪال ڪي ترپت اوستا وا يهه دل ڪا گيت ڪ باپ ملا سنسار ملا، يهه نهين گاءِ سڪتا. وه باپ ڪو ڀي ڪھتي هئ آپ تو ملي ليڪن يهه ڀي ضرور چاهيئي. يهه چاهيئي چاهيئي ڪي چاهنا ڪي ترپتي نهين هونگي. سميه ڀرماڻ اڀي سپڪا ايڪ ”اڇا ماترم اوديا“ ڪا آواز هو تب اُڙون ڪي اڇائين پورڻ ڪر سڪينگي. اڀي ٿوري سميه ۾ آپ ايڪ ايڪ سرپشت آتما ڪو وشو، چئنن پنڊار اَنپو ڪرينگا. بڪاري بن جائينگي. يهه آواز نڪلينگا ڪ آپ هين ڀرپور پنڊار هو. اڀي تڪ ڏونڊ رھي هئ ڪ ڪوئي هئ، ليڪن وه ڪهان هئ، ڪوئن هئ يهه سپشت سمجھ نهين سڪتي. ليڪن اڀي سميه ڪا اُٿرو لڳينگا. جئسي راستي دڪاني ڪي چنه هوتي هئ نان. اُٿرو دڪانا هئ ڪ يهان جائو. اٿسي سڀي ڪو يهه اَنپوتي هونگي ڪ يهان جائو. اٿسي ڀرپور پنڊار بني هو؟ سميه ڀي آپڪا سهيوگي بنينگا. سڪيڪ نهين، سهيوگي بنينگا. باپ دادا سميه ڪي پھلي سڀ بچون ڪو سمپن سوروپ ۾ ڀرپور پنڊار ڪي روپ ۾، اڇا ماترم اوديا، ترپت سوروپ ۾ ديڪنا چاهتي هئ. ڪيونڪ اڀي سين سنسڪار نهين ڀرينگي تو اَنت ۾ سنسڪار ڀرني والي بهت ڪال ڪي پراپتي ڪي اڌڪاري نهين بن سڪتي. اس ليئي وشو ڪي ليئي وشو آڌار مورت هو. وشو ڪي آڱي جهان ڪي نور هو. جهان ڪي ڪل ديڪ هو. جو ڀي سرپشت مهما هئ سرو سرپشت مهما ڪي اڌڪاري آتمائين اب وشو ڪي آڱي اپني سمپن روپ ۾ ڀرتڪيه هو دڪائو. سمجھا؟

سڀي آڱي هئي وشيش شيواڌاري بچون ڪو وشيش سنيه سوروپ سين باپ دادا سنيه سين سواگت ڪر رھي هئ. رائيٽ هئند بچون ڪو سمانتا ڪي هئندشڪ ڪر رھي هئ. ڀلي ڀڌاري. اڇا. سڀي وشو ڪي منوڪامنائين پورڻ ڪرني والي، سدا سمپن ترپت آتمائون ڪو، وشو ڪي آڌار مورت، هر سميه وشو ڪلياڻ ڪي سرپشت ڪامنا ۾ اسٿت رھني والي، وشو ڪي آڱي ماسٽر وشو ڪيڪ بن سرو ڪي رکيا ڪرني والي، سرو سرپشت مهان آتمائون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر نمستي.

ميٽنگ ۾ آڱي هئي ڀائي بهنون سين:- شيواڌاري بچون نين شيوا ڪي پلٽنس من ۾ تو بناء ليئي هونگي، باقي ميٽنگ ڪي سنگنن ۾ ساڪار ۾ لاني ڪي ليئي ورنن ڪرينگي. جو ڀي شيوائين ڇل رھي هئ، هر شيوا اڇي تي اڇي ڪهينگي. جئسي سميه سمپ ڀر رها هئ، سميه سڀي ڪي ٻڌيون ڪو هلچل ۾ لارها هئ. اٿسي سميه ڀرماڻ اٿسا شڪتيشالي پلٽن بناو جو ڌرن يون ڀر هل چلي، سدا ٻيچ ڊالني ڪي پھلي هل چلاتي هئ نان. هل چلاني ۾ ڪيا هوتا؟ هلچل هوتي هئ اؤر اُسڪي باد جو ٻيچ ڊالني هئ وه سهج سڦلنا ڪو پاتا هئ. اٿسي اڀي يهه هلچل ڪا هل چلاو. ڪوئسي هلچل ڪا؟ جئسي آڇ سُنايا ”ڪوئي هئ“ يهه تو سڀ سمجھتي هئ ليڪن يهه هئ اؤر يهه ايڪ هين هئ، يهه هلچل ڪا هل نهين چلا هئ. اڀي اؤر ڀي هئ، يهه ڀي هئ يهان تڪ پھونچي هئ

ليڪن يهه ايڪه هين هئ، اِيئي اُٿسا تير لڳائو. اِس ٽچنگ ڪي ساٿ اُٿسي آتمائين آپڪي سامني آئي. جب اُٿسي هلچل هو تب هين ڀرتڪينا هو. اِسڪي وڌي ڪيا هئ؟ جئسي سڀ وڌي چلتي رھتي هئ، ڀن ڀن پروگرام ڪرتي رھتي هو. ڪانفرنس ڀي ڪرتي هو تو دوسرون ڪي اِستيچ ڀر ڀي جاتي هو، اِڀني اِستيچ ڀي بناتي هو. يوگ شور ڀي ڪراتي هو. يهه سڀي ساڌن سمپ تو لائي هئ اُڙ جو شنڪائين ٿي اُن شنڪائون ڪي نورتي ڀي هوئي هئ. سمپ آ گئي. ليڪن اِيئي ورثي ڪي اڌڪار ڪي سمپ آوي. واه واه ڪرني والي تو بني، اِيئي وارث بني. اِيئي اُٿسا ڪوئي آواز بلند هو ڪ يهي سچا راستا ڊڪاني والي هئ، باپ سين ملاني والي هئ. بچاني والي هئ، ڀڳاني والي نهين. تو اِيئي اُسڪي وڌي، واتاورڻ اُٿسا هو. اِستيچ ڪي روپ ریکا ڀي اُٿسي هو اُڙ سڀي ڪا سنڪلپ ڀي ايڪه هين هو. واتاورڻ ڪا پرياءُ شڪتيشالي هونا چاهيئي. پيار ڪا تو هوتا هئ ليڪن شانتني اُڙ شڪتي اُسڀر اُڙ ٿورا اڏڏيشن ڪرو. دنيا ڪي حساب سين تو شانتني ڀي اَنِو ڪرتي هئ، ليڪن اُٿسا شانتني ڪا تير لڳي جو شانتني ساگر ڪي سواءِ ره نهين سڪي. يهه آپڪي سنگ ڪا رنگ تو اُٿني سمپه تڪ اُڇا لڳتا هئ ليڪن رنگ ڀر رنگ جائي اُڙ يهي رنگ اُنهن ڪو ڪينچتا رهي، سمپ لاتا رهي، سنڀنڌ ڀر لاتا رهي وه پڪا رنگ لڳائو. سُنيا نان اِيئي تڪ جو ڪيئا هئ وه اچي تي اُڇا ڪيئا هئ ليڪن اِيئي سُننا تيار ڪيئا هئ، اِيئي نڱ ڊالني هئ. آڄ ڪي دنيا ڀر ڀرتڪيه ڀرماڻ چاهيئي. تو ڀرتڪيه ڀرماڻ شانتني اُڙ شڪتي ڪا اَنِو هو. چاهي ايڪه گهري ڪي ليئي هو ليڪن اَنِو اُٿسي چيز هئ جو اَنِو ڪي شڪتي سمپ سنڀنڌ ڀر ضرور لائينگي. تو پلئن تو بنائينگي هين. باقي باپ دادا بچون ڪي همٿ، اُمنگ اُٿساه ڀر خوش هئ. شيوا ڪي شونق ڀر رھني والي بچي هئ. شيوا ڪي لڱن اچي هئ. سنڪلپ ڀي سڀي ڪا چلتا ضرور هئ ڪ اِيئي ڪچ نوينتا هوني چاهيئي. نوينتا لاني ڪي ليئي، پهلي تو سڀي ڪا ايڪ سنڪلپ هونا چاهيئي. ايڪ نين سُنيا اُڙ سڀي نين سُوپڪار ڪيئا. ايڪ سنڪلپ ڀر سدا دريڊ هو. اَگر ايڪ ايت ڀي هلتي هئ تو پوري ديوار ڪو هلا ديتي هئ. ايڪ ڪا ڀي سنڪلپ اِسڀر ٿورا سا ڪارڻي اڪارڻي سرڪمٽنس ڀرماڻ هلڪا هوتا هئ تو سارا پروگرام هلڪا هو جاتا هئ. تو اُٿسي اِڀني ڪو دريڊ سنڪلپ ڀر لاکي، ڪرنا هين هئ، سپڪا سهيوگ ملنا هين هئ، ڦر ٽرائل ڪرو. وئسي باپ دادا شيوا سين خوش هئ. اُٿسي ڪوئي بات نهين هئ ليڪن اِيئي سوني ڀر نڱ پرينگي تو دُور سين آڪرڻ ڪرينگي. وديش ڀر ڀي بچي همٿ اچي رک رهي هئ. وه خد ڀي آپس ڀر هستي رھتي هئ ڪ مائڪ همارا پهونچا، آواز ڀي هوئا ليڪن ٿوري آواز والا آيا. بڙي آواز والا نهين. ڦر ڀي اِٿني تڪ تو پهونچ گئي هئ. همٿ تو اچي ڪرتي هئ. اُڇا.

اِيئي آپڪا پوجيه سوروپ ڀرتڪيه هونا چاهيئي. پوجيه هئ، پوجا ڪراني والي نهين. يهي هماري اِشت هئ، پوروج هئ، پوجيه هئ، يهان سين هين سرو منوڪامنائين پورڻ هوني هئ، اِيئي يهه اَنِوٿي هو. اِسڪي ليئي اِيئي اِڀني حد ڪي سنڪلپ وا ڪامنائين سماپت هوني چاهيئي، تب هين يهه لهر ڦهلينگي. اِيئي ڀي ٿورا ٿورا ميرا ميرا هئ. ميري سنسڪار، ميرا سپاءِ يهه ڀي سماپت هو جاء. باپ ڪا سنسڪار سو ميرا سنسڪار. اوريجنل سنسڪار تو وه هئ نان. برهمڻون ڪا ڀرپورتن هين وشو ڀرپورتن ڪا آڌار هئ. تو ڪيا ڪرينگي اِيئي؟ پاشن ضرور ڪرنا هئ ليڪن آپ پاشا ڀر آڻو اُڙ وه پاشا سين ڀري چلي جائي. اُٿسا پاشن هو. بولنا تو پرينگا نان. آپ آواز ڀر آڻو وي آواز سين

پري چلي جائين. بول نهين هو ليڪن اُنيو پرا هوڻا بول هو. سڀي ۾ لهر ڦهل جاء. جئسي ڪي ڪوئي اُٿسي بات سُناتي هئ تو ڪي هسني ڪي، ڪي روني ڪي، ڪي وٿراڳ ڪي لهر ڦهل جاتي هئ. وه ٿيمپرري هونا هئ ليڪن ڦر پي ڦهلتي هئ نان. اُٿسي اُنيوتي هوني ڪي لهر ڦهل جاء. هونا تو يهي هئ. جئسي شروع ۾ استاپنا ڪي آڌ ۾ ايڪ اوڻ ڪي ڏني شروع هوتي ٿي اوڙ ڪتني ساڪياتڪار ۾ چلي جاتي ٿي. لهر ڦهل جاتي ٿي. اُٿسي سڀا ۾ اُنيوتيون ڪي لهر ڦهل جاء. ڪسڪو شانتي ڪي ڪسڪو شڪتيون ڪي اُنيوتي هو. يه لهر ڦهلي. صرف سُنني والي نه هو ليڪن اُنيو ڪي لهر هو. جئسي جهرنا بهر رها هو تو جو پي جهرني ڪي نيچي آئينگا اُسڪو سيتلتا ڪا، فريش هوني ڪا اُنيو هونگا نان. اُٿسي وه پي شانتي، شڪتي، پريم، آند، اتي اندريه سڪ ڪي اُنيوتي ڪرتي جاتي. آڄ پي سائنس ڪي ساڌن گرمي سڌي ڪي اُنيوتي ڪراتي هئ نان. ساري ڪمري ۾ هين وه لهر ڦهل جاتي هئ. تو ڪيا يه اُتي شو شڪتيان، پاندو، ماسٽر شانتي، شڪتي سڀي ساگر.... يه لهر نهين ڦهلاء سڪتي؟ آڃا.

ڪتني وشال ٻڌي والي اڪني هوئي هئ. شڪتي سُننا پي بهت هئ. مڌوبن ۾ ايڪ هين سميه پر اُتي سريشت آتمائين آجائي، يه ڪوئي ڪم بات نهين هئ. آڀي تو آپس ۾ پي ساڌارڻ هو، تو ساڌارڻ بات لڳتي هئ. ايڪ ايڪ ڪتني مهان آتمائين هو. اُتي مهان آتمائون ڪا سنگن تو ساري ڪلپ ۾ اُٿسا نهين هو سڪتا. ڪوئي ايڪ ايڪ ڪا مهتو ڪم نهين هئ. آڀي تو آپس ۾ پي ايڪ دو ڪو ساڌارڻ سمجهتي هو، آڱي چل ايڪ دو ڪي وشيشتا پرمات وشيش آتما سمجهينگي. آڀي هلڪي هلڪي باتين نوٽ زياده هوتي هئ، وشيشتائين ڪم. بئڻ ڪر سوچو تو ايڪ ايڪ ڪتني پڳتون ڪي پوروڄ هو. سڀي اُشت ديو اوڙ ديويان هو نان. ايڪ ايڪ اُشت ديو ڪي ڪتني پڳت هونگي؟ ڪم هستيان تو نهين هو نان! ايڪ مورت ڪا پي اُتنا مهتو هوتا، اُتي اُشت ديو اڪني هو جاتي تو ڪيا هو جاتي! شڪتيشالي هو. پرنٽو آپس ۾ پي چپايا هئ تو وشو سين پي چپي هو. وٿسي ايڪ ايڪ ڪا مليه اُنڱنت هئ. باپ دادا تو جب بچون ڪي مهتو ڪو ديڪتي هئ تو ناز هوتا هئ ڪ ايڪ ايڪ بچا ڪتنا مهان هئ. اُپني ڪو پي ڪي سمجهتي هو ڪي نهين. وٿسي هو بهت مهان. ساڌارڻ هستي نهين هو! ٿوري سي پرتڪيتا هونگي ڦر آپڪو پي معلوم پرينگا ڪ هم ڪوڻ هئ! باپ تو اُسي مهانتا سين ديڪتي هئ. باپ ڪي آڱي تو سڀ پرتڪيه هئ نان. آڃا ايڪ ڪلاس يه پي ڪرانا ڪ ايڪ ايڪ ڪي مهانتا ڪيا هئ. آڃا.

وردان - اوناڻي نهي ۾ ره روحاني مزي اوڙ موڄ ڪا اُنيو ڪرني والي برهمڻ سو فرشتايو

آپ برهمڻ سو فرشتي ديوتائون سين پي اونچي هو، ديوتائي جيون ۾ باپ ڪا گيان اِمرج نهين هونگا. پرماتر ملن ڪا اُنيو پي نهين هونگا. اِس ليئي آڀي سڌا يه نسا رهي ڪ هم ديوتائون سين پي اونچ برهمڻ سو فرشتا هئ. يه اوناڻي نسا هين روحاني مزي اوڙ موڄ ڪا اُنيو ڪراني والا هئ. اِگر نسا سڌا نهين رهينگا تو ڪي مزي ۾ رهينگي، ڪي مونجهينگي.

سلوگن - اُپني شيوا ڪو پي باپ ڪي آڱي اُپت ڪر دو تب ڪهينگي سمرپت آتما.